

Corrie Wijna-Leddy

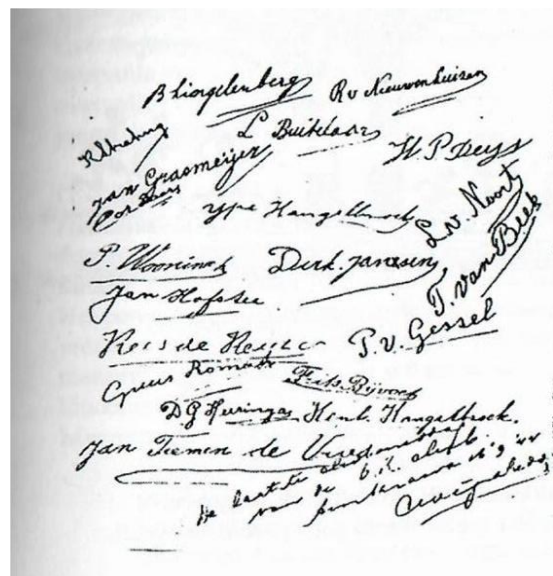
Cornelia (Corrie) Christina Leddy, werd geboren op 25 november 1909 in Princenhage. Ze was de dochter van Franciscus Nicolaas Leddy en Cornelia Labrie. Corrie trouwde op 14 november 1929 in Hoorn met Jan Wijna. Het pasgetrouwde stel vertrok op 29 november 1929 met de P.C. Hoofd naar Nederlands Indië. Daar werd Jan onderwijzer en werkte onder andere aan de Mulo in Djokjakarta, NOI.

Voor de oorlog was Corrie actief binnen Scouting in Nederlands Indië. Nadat Akela Schulz in verband met opleidingen moest minderen met Scouting, nam Corrie haar taak als Akela over bij de welpenhorde van Groep 4, de Groene troep, in Djokjakarta. Ze werd ook Akela "Keesje" Wijna genoemd. Nel Arnhold was Baloe bij de horde en Schulz werd Bagheera. Teun Mellema was welp van deze horde. Van Corrie is een plakboek bewaard gebleven over Padvinderij en Gilwell-kampen (1938-1941). Ze was in 1941 assistent districtscommissaris Welpen van het district Djokja en Kedoe.

Toen de oorlog in Nederlands Indië uitbrak werden Corrie en Jan gescheiden, Jan kwam terecht in kamp Tjimahi op Java, Corrie kwam met kerst 1942 in kamp 6 bij Ambarawa ook op Java. Dit kamp was ondergebracht in de barakken van een oud KNIL-kampement in Ambarawa, direct ten westen van Fort Willem I. Ze startte daar begin 1943 met een welpenhorde. Teun Mellema die in voor de oorlog welp bij haar was, werd assistent welpenleider. De horde werd de O.K. Club genoemd en had steeds een andere plaats om samen te komen om geen argwaan te wekken. Er werd veel gezongen. Er waren 2 clubs; één van 8 tot 12 jaar en één van 12 tot 14 jaar. De welpen werden niet geïnstalleerd in het kamp, dat was te gevaarlijk.

De jongens van 12 tot 14 werden op 17 september 1944 weggevoerd naar het jongenskamp 8 in Ambarawa. Akela Wijna

schrijft over de laatste bijeenkomst op 16 september 1944 van de OK club in haar dagboek. Ze schrijft de namen van de jongens die weg moeten op. In totaal werden die dag 128 jongens, 15 mannen en 17 nonnen verplaatst. Ook haar assistent welpenleider Teun moest mee. De meesten zijn na de capitulatie weer teruggekomen bij hun moeder. *Bij het afscheid van de moeders kwam één van de jongens bij zijn moeder staan, toen hij zag hoe bedroefd ze was en zei: "Mam, je mag niet huilen, wat dat doe ik ook niet, 'een welp is moedig en houdt vol!" We hebben ook vreselijke dingen meegemaakt, ook na de "vrede". Toch geloof ik dat we een hechte padvindersband gelegd hebben in dat vreselijke Ambarawa.*

Als de oudere jongens vertrokken zijn, wordt naam de OK club veranderd in Welperij. Deze jongens vertrekken op 16 januari 1945 naar kamp 7.

Sinds februari 1945 lag Corrie op een ziekenzaaltje in Ambarawa. Ze had geelzucht en was erg ziek. In september 1945 ging ze naar het Rapwi hospitaal in Magelang om op te knappen. Ze woog nog maar 80 pond en was haar zenuwen niet de baas. Daar hoorde ze dat Jan in Thailand zat en nog leefde. Spoedig kreeg ze via het Rode Kruis brieven van Jan.

Op 12 november 1945 werd Corrie vanuit Magelang naar Semarang gebracht met leger voertuigen, een spoed-evacuatie. Ze komt langs plekken waar de kampen waren en beseft toen pas hoe erg de oorlog was geweest. Ze moesten stoppen toen het donker werd en kwamen terecht in Ambarawa 7. Daar vonden bombardementen plaats en na drie weken konden ze pas weer verder naar Semarang. Daar kregen ze bericht dat diegene die familie in Siam hebben, naar Bangkok konden vertrekken. Op zondag 16 december 1945 verlaat Corrie, ingescheept op de 'Lakes Charles Victory', Java.

Na de bevrijding werden krijgsgevangenen in kampen in Thailand met hun vrouwen en kinderen herenigd. Van der Zant vroeg Hopman Van der Veer om in deze kampen als algemeen leider (soort districtscommissaris) de opstart van Scoutinggroepen op zich te nemen. Onder zijn leiding herleefde Scouting. Op 5 januari

De „echte" Welpenhorden van Akela Wijna te Nakom Paton (Siam)

1946 werd de beweging gestart en ontstonden drie groepen, in het Julianakamp en Wilhelminakamp in Nakom Paton en het Emmakamp in Tamuan. Omdat er gebrek was aan alles, maakten de jongens veel zelf, totempalen, troepvaandels, patrouillevlaggen. Ze kregen de beschikking over oude legeruniformen die goed geschikt waren voor shirts en padvindersbroeken. In januari 1946 gaat Corrie naar het Wilhelminakamp in Nakom Paton, Thailand. Ook daar ging ze door met Scouting: *Daar heb ik voor het eerst welpen geïnstalleerd, dat was een feest.*

Corrie hield tijdens de oorlog een dagboek bij over het leven in het kamp. Ze schreef over haar belevenissen aan hopman Frans van der Veer en deze werden opgenomen in Achter Kawat en Gedek.

Jan en Corrie hebben beiden de oorlog overleefd en keerden terug naar Nederland. Corrie kwam om tijdens een ongeluk op 21 december 1954 in Den Haag.

Op het Landgoed Bronbeek te Arnhem staat het monument Jongenskampen. Het is een bronzen beeld van een kind. Het monument staat symbool voor kinderslavenarbeid. Ontwerper en ex-geïnterneerde H.L.B. Mahieu wil met het gedenkteken 'de lotsverbondenheid van alle jongens, die tijdens de Japanse bezetting van het voormalige Nederlands-Indië in een Japans interneringskamp geïnterneerd zijn geweest' uitdrukken.

Meer informatie

[Jan Wijna \(1907-\) » Genealogie Zwanepol » Genealogie Online](#)

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Ambarawa 6 \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Wijna | Nationaal Archief](#)

[Leidsch Dagblad | 22 december 1954 | pagina 10 - Historische Kranten](#)

[Erfgoed Leiden en Omstreken \(courant.nu\)](#)

[Kapt. Servaes Stam Ned. Ind. Padvinders opgericht 2 Dec'43 Chungkai](#)

[Thailand' - Het Geheugen \(delpher.nl\)](#)

[Indisch Wetenschappelijk Instituut - iwicollectie \(iwi-nu.nl\)](#)

[Museum Bronbeek Prive Dagboek Wijna - collectiesite](#)

[Boekwinkeltjes.nl - Liesker, H.A.M. - Wij weten van hoe / druk 1 /](#)

[jongenskampen](#)

[Arnhem, monument 'Jongenskampen' - Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[Archieven Kawat en Gedek](#)

[Moesson | 15 februari 1981 | pagina 5 - Moesson Digitaal](#)

[Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

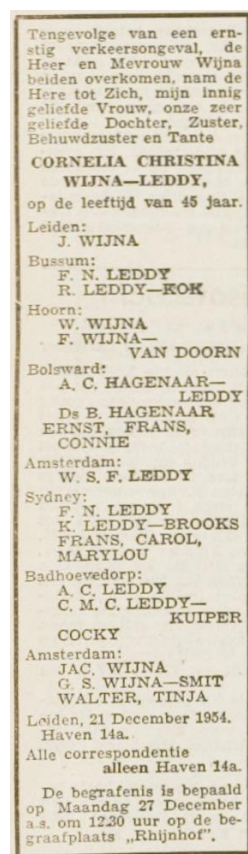
[Moesson | 15 maart 1981 | pagina 14 - Moesson Digitaal](#)

[Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Ambarawa \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

Het Indisch Leidersblad, januari 1941

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, 1946, no 6, 15-03-1946 » 15 maa 1946 - Pag. 4 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.